

90 SEKUND

LAGT TIL RÆTTIS: Rannvá Gaard Fossaberg

PETSI F. TVØRFOSS

Tónleikur kann verða gandakendur

– TAÐ **BESTA** VIÐ **STARVINUM** SUM **SONGKVINNA** OG **TÓNLEIKALÆRARI** ER, TÁ **TÓNLEIKURIN** ER **GANDAKENDUR**, SIGUR **PETSI FRIIS TVØRFOSS**, SUM SEINNI Í ÁR **GEVUR** ÚT NÝGGJA FØROYSKA **FLØGU**

Starv?

Songkvinna, tónleikalærari

Hvat er tað besta við starvinum?

Tað besta er, tá tónleikurin er gandakendur, fyri mítt viðkomandi, men eisini fyri mínar næmingar og mínar áhoyrarar.

Hvat ger teg í góðum lag?

Morgun við tveimum nývaknaðum og deiligum beiggjum, sum eru heilt vísir í, at mamma og babba eru akkurát líka væl uppløgd, sum teir eru! Og tá eg sum songkvinna, ella sum tónleikalærari, síggi at tað, eg geri, hevur týðning.

A ella B-menniskja? Mítt ímillum... mest A, kanska...

Hvørjar ítróttargreinar dámar tær og hví?

Eri ikki so áhuga í ítrótti, men hondbóltur, tí her skal ein ikki biða so leingi ímillum málini.

Hvørjum tónleiki lurtar tú eftir?

Næstan øllum, í lötuni mest eftir fólkatónleiki í nýggjum hami.

Hvat er besta lag, sum er gjørt? »All you need is love« hjá The Beatles.

Hvussu eru tínir matvanar?

Eg elski allan mat! Mínir vanar eru tískil, at eg skal stýra mær.

Hvør er tín fyrmynd?

Uh...havi fleiri. Mær dámar væl, tá fólk hvíla í sær sjálvum innanfyri sítt fak; sum Meryl Streep og Stevie Wonder, til dømis.

Hvat gert tú í frítíðini?

Í lötuni passi eg mín lítla nýfødða drong og royni samstundis at gera meg kláran at fara í studio við einari føroyskari fløgu, sum vónandi kemur út í ár.

Hvat dámar tær at ferðast í egnum landi?

Væl, bæði í Føroyum og í Danmark.

Hvør er tín lívrættur?

Riv.

Hvørjum hyggur tú at í sjónvarpinum? Mær dámar væl rørandi sendingar, sum til dømis »Sporløs«, har fólk finna hvønn annan. Eisini dámar mær í lötuni væl at fylgja við í »Borgen«.

Hvør bók liggur á náttborðinum?

»Den lille prins«. Tað er fimtu ferð, eg lesi hana.

UMAFTURAFTURUM HØGNI DJURHUUS

Móðurmálsviðursløn 2012

Leysakast

Í Føroyum eru 1111 fólk í vanligum arbeiðsbólkum, skjóttarbeiðandi arbeiðsbólkum og ikki minst í nýggja ineffektiva undrinum, politiskum fylgibólkum.

Tað sigur fólkateljingin okkum, nú finteljingin endiliga er liðug. Hon sigur eisini, fólkateljingin, at fólkatálið í Føroyum er bara 41111, tí allar kvinnur taldu ikki við í manntalinum.

Samanumtikið er ikki so ringt at búgva her kortini, er fólkateljingin eftirfarandi. Tað er hon, siga tey.

Og tað er ein óheppin niður-støða fyri fólkasálina. Tí føroyingar eru sum børn, grenja og krevja alla tíðina.

Bankarnir eiga til dømis at vera almennastovur á bygd. Ikki tað, sum teir eru, beinhardt, miskunnarleysur bisniss við einans endamáli, pengar til teirra, sum eiga.

Føroyingar liva ikki uttan bil. Bara deyðir føroyingar hava ikki bil. Teldu hava eisini øll. Tær kosta ikki nógv, heldur ikki í heimsins dýrasta landi at búgva í. Annars ber til at keypa sær eina í Newcastle.

Hví vilja øll á bygd eisini hava berghol hagar, vegur longu er, tá tey ikki vilja av bygdini við pengum?

Fjølmiðlarnir knarra óført um alt ov fáar lýsingar. Tað er løgið, at teir fáa lýsingar yvirhøvur. Tí síður og senditíð eru altíð viðopin fyri ókeypis reklamur. Alt telur við.

Nú skal so kannast, hoyrði eg, hvussu nøgdir, ella rættari, hvussu ónøgdir føroyingar eru. Bara eitt fólkaslag grenjar meira enn føroyingar. Og tað slagði er, siga kanningar, heimsins lukkuligasta, danskarar.

Fólkaheilsuráðið skal gera eydnukanningina. Er tað vorðið ein sjúka, sum skal fyrbyggjast við forboðum, at vera glað og lukkulig?

So fáa vit at síggja, um tey, sum gera eftir ráðunum hjá ráðnum, eru glaðari enn hini. Um brokkoli sjei ferðir um dagin er tað sama sum lívsleði.

Ferðavinnan fær upp í leypar av milliónum skattakrónum hvørt ár til at lokka útlandingar higar. Higartil uttan stórvægis úrslit. Hvussu skal tað tá bera til at lokka føroyingar hendanvegin? At flyta úr heimsins lukkuligasta eydnulandi.

Orð eru altíð stuttlig at fáast við og seta saman. Eg eri ikki stinnur í týskum, viðgekk eg her herfyri, men hesi trý orðini skilti eg tó alt fyri eitt. Tey eru so logisk. Tey stóðu á einum lepa í einum tjaldi, sum seldi heitt jóladrekka. Har var opið »bis keiner mehr kommt.« Ein framúrskarandi kompositión.

Á hallelujafroftinum henda ting og sakir. Í Miðflokkinum ásanna tey, at tað nyttar einki at biðja fyri teimum sjúku. Nú skal fólkið hava, ikki opium, men kannabis, indiskan hamp. Frálíkt hugskot. Vónandi fer slíkur kollektivur gleðisrúsur at gúppa Føroyar upp úr miðeldunum.

Tað er í lagi at hunddálka fólk og stoyta øll ljót og fúl orð oman yvir tey, bara orðini standa í Bíbliuni. Og har eru øll tey ótespiligastu orðini í málinum, sama hvussu týðingin eitur.

Og ræðuligar hóttnir, sum fáa heiðurslimir í Hells Angels at rodna.

Tvær bækur lógu í einum frystiposa í postkassanum ein dag, tá junkmeylur annars ikki plagdi at koma. Perman var grøn, og svørt sjálvandi, so tær matsjaðu grøna ílatið.

Politiskir fylgibólkar ja. Tey eru gandaorðini, tá eingi landsstýrisfólk, sum annars fáa eina rímliga løn fyri at taka avgerðir, tora at taka avgerðir.

Hvat er so at gera fyri at sleppa sær undan avgerðini? Manna ein politiskan fylgibólk við monnum og kvinnum. So hendir heldur einki tey næstu tíggju árin. So er friður. Og friður er so sissandi. Friðarvarðveitandi politiskir fylgibólkar.

Tað er ein dygd at tora at taka avgerðir og standa við tær. Dygd er ikki ein dygd í Føroyum.